

Březen 2022

SOUTERRAIN

Moc v bezmoci

V době nekonečných karantén a reinfekcí se mnozí cítíme asi poněkud ochable – bez-mocně a ne-mocně. A co teprve, když nás zasáhne něco nesrovnatelně horšího, mimořádně bolestivého a uvalujícího do bezmoci, jako je v posledních týdnech tragická smrt dcery jednoho z nás! Jak bychom na to mohli nemyslet? Co je, co bylo, a co není a nebylo v lidské moci? Těžké otázky, málo odpovědí...

Když nás zasáhne mimořádná událost jako náhlá smrt blízkého člověka, (ale také třeba násilný čin, požár, živelná pohroma, dopravní nehoda) znamená to veliký duševní otřes pro zasaženého, pro jeho blízké, pozůstalé, pomáhající i přihlížející, nakonec i pro ty, kdo o události pouze slyšeli. To se nevyhne nikomu a je to normální lidská reakce na nenormální situaci. Zasahuje naše city, tělo, chování i myšlení. Pocity bezmoci, viny, naštvanosti, náladovost, pocit odcizení od druhých, úzkosti, problémy se spánkem, děsivé sny, bolesti hlavy, změny v chuti k jídlu, zvýšený krevní tlak, snížený výkon, poruchy soustředění, časté vzpomínky na událost, to všechno můžeme prožívat. Nezůstáváme ale úplně bezmocní. Pomáhá nám blízkost druhých, síla společenství.

Mnohé můžeme udělat sami pro sebe: hovořit s někým, ke komu máme důvěru a kdo je i opakovaně ochoten naslouchat i nepřijemným věcem, myšlenkám, které nejsou „společensky vhodné“, snést pláč nebo to, že nepláceme, i když by se to možná čekalo. Snažme se neuzavřít se sami do sebe, i když máme pocit, že by nám někdo jiný těžko mohl rozumět. V prvních týdnech a měsících po události bychom neměli na sebe tlačit ve výkonu ani v pokusech o prožívání radosti, pokud nepřichází zvolna sama. Pomáhá také tělesná aktivita a pravidelná nenáročná činnost. Koupel v teplé vodě, společný oběd, procházka, připravenost na to, že i dohodnuté plány se mohou měnit, protože takový je stav věcí i doby. Nenechávejme jeden druhého samotného! Všimějme si změn v životních návycích a projevech, nabídněme i konkrétní pomoc, a neberme si osobně její případné odmítnutí. Naslouchejme, ale nenuťme druhého do mluvení, pokud nechce, buďme trpěliví. Důležité je také uznání dosahu události ze strany

blízkého okolí i účast na rituálech s odchodem spjatých (pohřeb, pamětní místo). Pro některé z nás to může znamenat také připomínku vlastních prožitých traumat, i o to je dobré se podělit s někým, komu důvěřujeme.

Čas nejvíce zasaženým asi poplyne jinak než ostatním. V souáležitosti spolu ale zůstáváme v myšlenkách. Snad nám všem může být útechou vědomí, že čas nás všech je v Boží ruce. K našemu Otci se také každý z nás, ať předčasně, nebo sytí dnů, vrací. Láska, která k nám mluví z příběhu Ježíše Krista byla a je mocnou láskou, byť (anebo možná právě proto, že) prošla bezmocí Kříže. Jeho Slovo je slovo mocné. Je to také Slovo toho, kdo bezmoc zakusil a vědomě se jí nevyhnul.

Magdaléna Trgalová

Výtah z jednání staršovstva 3. 2. 2022

- Informace o průběhu sborových setkávání v 1. pololetí – z hlediska farářek i ostatních presbyterů hodnoceno velmi dobře.
- Doplnující volba Dozorčí rady střediska Diakonie Praha – do konce roku, pak proběhne volba celé DR nově rozšířeného střediska. Za člena DR zvolena A. Jacobea, za náhradníky M. Jílková, J. Mašek a paní V. Králová z řad zaměstnanců.
- Bylo avizováno sloučení střediska Diakonie Praha a Střediska křesťanské pomoci, jehož dosavadním partnerem byl seniorát jako celek. Nyní by patrony sloučeného střediska měly být jednotlivé pražské farní sbory. Bylo vyjádřeno přání ve spolupráci s Diakonií pokračovat, o konkrétních otázkách proběhne hlasování per rollam.
- Pro nové webové stránky přijmeme formát nabízený UCK. Kostru stránek vytvoří A. Jacobea na základě zkušeností jiných farářů během studijního volna o jarních prázdninách. Záměr je, aby se aktuální informace přenášely automaticky z google disku a ruční zásahy byly zapotřebí jen zhruba dvakrát ročně. Pro doplnění grafických informací bylo schváleno použití profesionálního fotografa, s textovou náplní pomohou M. Trgalová a další presbyteri.
- Je potřeba sborové prostory vybavit prvky protipožární a jiné ochrany podle aktuálních předpisů. Zajistí hospodáři. Klíč od nouzového východu z JAK visí na futře dveří.
- Bohoslužby o velikonocích: středa – nešpory NP 19 hod., čtvrtek – čtení pašijí, pátek a neděle – bohoslužby s VP
- Finanční zpráva: navzdory loňským větším výdajům jsme hospodařili s mírným přebytkem díky velké obětavosti našich členů.

- Výhledově (není urgentní) věnujeme jednu nedělní sbírku na pomoc sboru v Ústí nad Labem.
- Rozhodnuto o sbírce dobrovolných darů na Truhlářskou. Jedná se o příspěvek povšechnému sboru, který opatřil pamětní desku na fasádu a značnou částkou se podílel na obnově historické výmalby toleranční modlitebny. J. Mašek argumentuje tím, že jde především o záležitost nástupnických pražských sborů.
- Příprava výjezdního zasedání staršovstva 22. - 24. 4. v Libštátu.
- Příprava výročního sborového shromáždění 27. 3. – úkoly.
- Byl přijat „Manuál“ jako pomůcka pro presbytery k rozhovoru s novými členy sboru.

Život sboru v roce 2021 v číslech

Celý rok, zejména první část a potom znovu na podzim, byl stejně jako rok předchozí ovlivněn epidemií Covidu-19. Znamenalo to především omezení osobních kontaktů, ale na druhé straně posílení vzájemné komunikace prostřednictvím četných telefonátů a e-mailů. Projevila se vzájemná solidarita mezi členy sboru. Setkání ve sboru se stala komornější a zčásti se přelila do elektronického prostoru. On-line přenosy bohoslužeb se ve druhém covidovém roce již staly standardem. Přes všechny potíže spojené s epidemií se toho však v našem sboru událo hodně.

Především, pro nemožnost uspořádat na jaře volební sborové shromáždění staršovstvo požádalo synodní radu, aby podle nově zavedené možnosti navržené farářky jmenovala. Tak se i stalo. Na konci srpna jsme se rozloučili s končícím farářem Pavlem Rumlem a od 1. září je dejvický sbor v duchovní péči farářek Alexandry Jacobea a Magdalény Trgalové. Ještě před přistěhováním manželů Saši a Pavla Jacobea byly provedeny rozsáhlé úpravy farního bytu. Sborové shromáždění v červnu 2021 také po předchozích odkladech konečně povolalo za výpomocnou kazatelku Elišku Härtelovou, která byla na podzim ordinována.

Obměnilo se i staršovstvo. Rozhodli jsme se, že snížíme počet presbyterů na 12 a v listopadu proběhla volba jeho poloviny. Staršovstvo nyní pracuje ve složení: obě farářky, J. Cihlová, T. Černohorský, W. Dobrovská, P. Geier, F. H. Härtel, P. Hejl, D. Heller, E. Henychová, J. Mašek, D. Molnár, J. Petříček, J. Stoklasová, náhradníky jsou M. Študentová, T. Najbrt, M. Jílková a V. Tichá (v tomto pořadí). Jako novinka se koncem září uskutečnilo jeho výjezdní víkendové zasedání v Bělči nad Orlicí. Osvědčilo se a počítáme s tím, že se tato forma stane pravidelnou součástí společné práce.

O svatodušních svátcích proběhla confirmace 5 mladých členů sboru (Marie Gallusová, Veronika Petříčková, Aloisie Trgalová, Vilém Gallus, Ondřej

Petříček), ti se spolu s konfirmandy z roku 2018 vytvořili obnovenou skupinu mládeže.

V době letního uvolnění se uskutečnila sborová dovolená v Alpách, kterou zajistili manželé Geierovi, a prázdninový pobyt dětí v Křížlicích organizovaný Magdalénou Trgalovou. Mnohé z plánů se ale nepodařilo uskutečnit, jmenujme např. výlet do Wittenbergu nebo ekumenickou vycházku na Vyšehrad. Skončila také naše několikaletá kazatelská pomoc sboru v Chotiněvsi, neboť se jim začalo rýsovat povolání vlastního kazatele. Pokračuje pomoc sboru v Ústí nad Labem, ve které se angažují manželé Černohorští a Jan Mašek.

Ve sboru proběhly dva bazary, jarní a podzimní, a členové sboru se zapojili do sbírky pro Diakonii na výstavbu Domova pro autisty. Ta vynesla celých 125 506 Kč. V loňském roce rovněž pokračovala péče o rodinu Mejsnarových.

V dejvickém sboru jsme také vnímali události, které se týkaly širšího církevního společenství. Především, na loňském zasedání synodu byla zvolena nová synodní rada. Synodním seniorem se stal Pavel Pokorný ze sousedního střešovického sboru. Naše sestra farářka Trgalová byla zvolena 2. náhradnicí SR z řad kazatelů. Po 12 letech skončil ve funkci seniora pražského seniorátu Roman Mazur, novým seniorem se stal Matěj Opočenský z Vršovic. V létě byla dokončena zdařilá rekonstrukce domu v Truhlářské 8, kde v toleranční době bylo sídlo a modlitebna prvního pražského evangelického sboru. O obnovu se zasadil i náš bratr kurátor a mnoho členů našeho sboru využilo dní otevřených dveří k prohlídce této památky, v níž od podzimu působí Dům dětí a mládeže.

K bohoslužbám jsme se sešli celkem 52× za průměrné účasti 39, účast byla silně ovlivněna jednak omezením počtu a jednak Covidem samotným. Během celého roku byly bohoslužby přenášeny on-line, jejich sledovanost (včetně následného shlédnutí příslušných videí) byla vysoká, v průměru 151.

VP jsme slavili 17×, průměrná účast 39

Počet členů sboru celkem: 507

Počet členů sboru s hlasovacím právem: 208

Počet přispěvatelů na provoz sboru: 154

Z toho plátců saláru: 150

Pokřtěni byli: Noemi Tichá

Do sboru se přistěhovali/přestoupili: Alexandra Jacobea, Robert Zika, Šárka Knoblochová, Tomáš Zavadil

Zemřeli: Jan Hrubeš, Dana Caldová, Daniela Zachová, Miloslav Kratochvíl, Květa Malá, Břetislav Syrovátka

Ze sboru se odstěhovali: Pavel Ruml

Staršovstvo:

se sešlo 10× k pravidelným poradám, navíc v září proběhlo výjezdní zasedání

Pravidelná setkávání jednotlivých skupin:

Nedělní škola

Organizace: Ivana Hellerová

konala se 13× za průměrné účasti 5 dětí

Témata - nejrůznější náměty dle katecheze ze synodní rady - z Nového i ze Starého zákona a na podzim nejrůznější postavy (svědci víry) ze Starého zákona
Sbírka NŠ na trampolínu pro děti z Mateřské a základní školy Diakonie Praha – probíhá.

Biblická hodina

Organizace: Pavel Prosek, od podzimu Nad'a Sleziačková

Proběhla 14× - každé úterý od 15:00 hod. za průměrné účasti 7 osob.

Na program bylo: s Pavlem Rumlem Skutky apoštolů a List Římanům, s farářkami MT a AJ Evangelium podle Matouše - podobenství, 1× vedl biblickou hodinu Martin Prudký.

Biblická hodina pro děti

Vede Magdaléna Trgalová a Saša Jacobea

Čtvrtek v 17:00 hodin, od září v pátek od 15:30, mimo zkoušek vánoční hry 13× za průměrné účasti 5 dětí

Maminky s dětmi

Organizace: M. Trgalová, od podzimu A. Jacobea

Maminky s dětmi se sešly 5× s průměrnou účastí 5.

Konfirmační cvičení + mladí konfirmovaní

Vedl Pavel Ruml, od podzimu Magdaléna Trgalová a Saša Jacobea

Pátek odpoledne, polovina setkání byla on-line, 26×, průměrná účast 6, z toho 6× byl výšlap nebo bruslení.

Mládež (vzniklá na podzim 2021 z konfirmovaných)

Vede Saša Jacobea (a Magdaléna Trgalová)

Celkem 14x za průměrné účasti 5

Nedělníci (mladí dospělí, 20-35 let)

Program si zajišťují sami, vedl Filip Hanuš Härtel, nyní Saša Jacobea.
Scházejí se 1× za měsíc, třetí neděle v měsíci po bohoslužbách,
celkem 2× za průměrné účasti 8

Obcování

Vede Magdaléna Trgalová

Skupina zhruba pětatichtníků až padesátníků, schází se 1× měsíčně
v domácnostech (kvůli hlídání dětí)

Sešli se 9× za průměrné účasti 8

X-cátníci (starší dospělí, 50-70 let)

Organizuje: Martin Volný

Mezigenerační skupina se schází 1× měsíčně (2. úterý) a probírá základní otázky
křesťanské víry a teologie

Celkem 4× za průměrné účasti 9

Klub poznávání

Organizují: Marta Petříčková a Draga Bošková

Otevřená skupina aktivních seniorů, schází se ve školním roce většinou druhý
čtvrtek v měsíci, zamýšlí se nad různými tématy s hosty a navštěvuje s odborným
výkladem výstavy.

Celkem 4× za průměrné účasti 8 lidí

Historie a současnost Suchdola (N. Sleziaková a S. Hřebíčková), slavení Šabatu
(M. Šudentová), Vánoční posezení (S. Jacobea).

Dejvické křeslo pro hosta

Organizuje: Marta Šudentová ve spolupráci s faráři

Otevřená skupina jak generačně, tak i vně církve, hosté jsou zváni tak, aby
pokrývali aktuální, závažná či zajímavá témata.

Scházejí se 1× měsíčně ve školním roce, celkem 8× (z toho 2× on-line), průměrná
účast 18

Hosté: výtvarník Jiří Slíva, novinář a cestovatel Pavel Dobrovský 2×, senátor Jan
Šilar, ředitel střediska Diakonie Praha Jakub Suchel, psycholog Roman Pešek,
zakladatel babyboxů Ludvík Hess, starozákoník Martin Prudký.

Křesťanská služba

Organizuje: Eva Javornická ve spolupráci Magdalénou Trgalovou, Mirjam
Růžkovou a Martou Šudentovou

Pracovní porady 9× s průměrnou účastí 8, návštěv bezpočet.

KS se snaží pomáhat členům sborů v nouzi, navštěvovat nemocné a také být skupinou, na kterou se s důvěrou lidé mohou obrátit.

Dále se stará se o doručování přání k narozeninám seniorům. První přání dostanou 60letí, pak v 65 letech a v 70, od 75 každý rok. Tímto způsobem mapujeme situaci seniorů i na okraji sboru. Poznatky se zapisují a jsou pak dále vyhodnocovány.

Mimo rámec KS se další členové sboru se pravidelně starají o dovoz potřebných na nedělní bohoslužby.

Letos k tomu přibýlo roznášení dopisů těm, co nemají internet. Organizačně zajišťovala sborová sestra, dopisy roznášeli: Ludmila Hencychová, Martin Volný, Marta Petříčková, Irena Troupová.

Naši pěvci

Vede: Filip Hanuš Härtel (ve spolupráci s Lydií Härtelovou)

Počet členů: 45-50

Zkouší ve středu, počet zkoušek: 25, průměrná účast na zkoušce 35

Vystoupení: 1× zpívání v Dejvicích při bohoslužbách
1× zkouška ve Stromovce
1× předvánoční zpívání cestou z Pohořelce na Kampu
1× nahrávání písní z evangelických zpěvníků do databáze ČCE
1× koncert u Salvátora: W. A. Mozart Requiem
1× zpívání u katolického Salvátora u příležitosti řeholního slibu

Dejvický Evangwing

Pavel Prosek (kapelník), Daniel Heller, Michal Heller, Hana Chvojová, Wanda Dobrovská, Karolina Härtelová, Filip Härtel

V uplynulém roce vystoupení nebylo, schází se mimo prázdniny většinou 2× do měsíce

Zpívání ve středisku Diakonie ve Stodůlkách

12×, průměrná účast včetně klientů a pracovníků 40

zpívání ve Stodůlkách: Pavel Ruml, Magdaléna Trgalová, Alexandra Jacobea

Duchovenská práce:

Za kazatelnou jsme přivítali tyto kazatele:

Pavel Ruml 16×

Magdaléna Trgalová 20×

Alexandra Jacobea 10×

Gerhard Reininghaus 1×

Zdeněk Susa 1×

Eliška Härtelová 1×

Joel Ruml 1×

Pavel Pokorný 1×

Michael Otrisal 1×

Zvonimír Šorm 1×

o 4. adventní neděli vánoční hry dětí z NŠ a mládeže

Dále naši faráři a výpomocní kazatelé kázali mimo náš sbor:

Pavel Ruml: 2× Škvorec

Magdaléna Trgalová: Martin ve Zdi, Český Brod

Alexandra Jacobea: Nusle, Třebechovice pod Orebem, 3× Nekostel

Zdeněk Susa: Střešovice, Dvůr Králové

Ekumenická a mimocírkevní setkání:

Koncert Podané ruky u sv. Gotharda

Bohoslužba za krajinu na Sedleckých skalách

Bohoslužba vděčnosti za Stvoření

Ekumenické nešpory na Bílé Hoře

Setkání nad biblí a koledami

Zpěvy z Taizé u sv. Vojtěcha

Práce s fotbalovým dorostem klubu Dukla (P. Ruml)

„Ekumenické snídaně“ – pravidelná setkávání duchovních působících v Praze 6

Práce laiků ve sboru:

Pokladnu vede Jana Cihlová

O finance se starají manželé Černohorští

Hospodáři sboru Petr Hejl, Jan Petříček, Dan Molnár

Kontakt se střediskem Diakonie Praha a se školou zajišťují: faráři, Marta Študentová a Jan Petříček

O církevní tisk a prodej knih se stará Marta Petříčková

Obchůdek jednoho světa: Marta Petříčková

O zásoby v kuchyni se stará Martina Jílková

Souterrain připravují a vydávají manželé Eva a Dan Henychovi

Přání pro křesťanskou službu maluje a dodává Madlena Prachenská

Sborová fotodokumentace: Jiří Hlavsa, Ivan Prachenský

Varhaníci, instrumentalisté, zpěváci:

Pavel Prosek, Lydie Härtelová, Filip H. Härtel, Vít Henych, Tomáš Najbrt, Tomáš Černohorský

Míša Petříčková, Irena Troupová, Šárka Knoblochová, Karolina Härtelová, Šárka Skaláková, Ester Hubená, Judith Stoklasová, Jan Siřínek, Lucie Troupová, příležitostný sbor pod vedením Filipa Hanuše Härtela,

1× premiéra skladby napsané u příležitosti křtu Noemi Tiché – autor Matouš Hejl

Učitelé nedělní školy:

Benjamin Hejl, Anna Hejlová, Daniel Heller, Ivana Hellerová, Magdalena Hellerová, Václav Henych, Tereza Horská, Miluška Jelínková, Jan Petříček, Markétka Petříčková, Michaela Petříčková, Marek Stoklasa, Martina Študentová, Robert Zika

V křesťanské službě působí:

Magdaléna Trgalová, Saša Jacobea, Mirjam Růžková, Eva Javornická, Ludmila Henychová, Jana Jasná, Jana Poláčková, Jindra Zukalová, Jana Kohoutová, Naďa Sleziačková, Jarmila Nedvídková, Jana Cihlová, Bohunka Minárová, Marta Študentová, Šárka Skaláková, Wanda Dobrovská, externě také Magdalena Hellerová

Kávová služba:

Posezení či postání u kávy bylo jen 5×.

Organizace charitativních a dalších akcí:

- Chleby pro bezdomovce 4×, organizuje Martina Jílková
- Bazar podzimních plodů ve prospěch křesťanské služby našeho sboru (Jana Cihlová, Jana Kohoutová, Draga Bošková, Marta Petříčková, Jan Mašek)
- Bazar ve prospěch našeho sboru (Jana Kohoutová, Eva Javornická, Jana Cihlová)
- Maratón psaní dopisů pro Amnesty International (Daniel Molnár)

Organizace vícedenních sborových akcí:

- sborová dovolená v Rakousku: Pavel Geier
 - dětský tábor připravili a vedli: Magdaléna Trgalová, Jakub Ruml, Petr Gallus, Andrea Bohatová, Daniel Molnár, Světlana Dobešová, (host Pavel Ruml) a mládež
-

Jak žijeme: sestra Hana Adamová

Se sestrou Adamovou se domlouváme na rozhovoru už od léta. Nakonec to vyšlo až teď, několik dnů před jejími devadesátými devátými narozeninami. Bydlí totiž v prvním poschodí domu s točitým schodištěm a ještě několika schody od domu k brance, kterou by nám musela přijít otevřít. To vše je už v jejím věku, na rozdíl od duševní svěžesti, pro ni obtížné. Domluvily jsme se na dobu, kdy tam bude její

vnučka Tereška, která nám přijde otevřít. Byly jsme u ní se sestrou Martou Petříčkovou, abychom jí popřály k jejím požeňnaným narozeninám a přitom si trochu popovídaly.

Kde jste se narodila a prožila své dětství?

Narodila jsem se ve staré evangelické rodině v Lysé nad Labem. Moji předkové pocházeli z Francie. Přišli sem, když byli v 16. a 17. století ve Francii pronásledováni protestanti. Zjistil to můj bratranec, který pátral po původu naší rodiny. Kdysi se jeden mušketýr jmenoval Béla Fér, což bylo i rodné jméno mé maminky. Tak to zkoušel, zda nejsme z jeho rodiny.

Měla jsem tři sourozence, dva bratry a sestru. Já jsem byla nejmladší, narodila jsem se až po válce, v r. 1923. Nejstarší bratr byl o 17 let ode mne starší, s ním jsme se měli moc rádi. Tatínek se z první světové války vrátil až v roce 1921, musel překonat cestu ze Sibíře přes Transsibiřskou magistrálu do Vladivo-

stoku, odtud se dostal lodí do Amsterdamu, z Amsterdamu do Terstu, odkud pak už se dostal domů do Čech.

Pamatuji si na zvlášť tuhou zimu v roce 1929, bylo mi šest let, odněkud jsem se vracela, měla jsem vlhké ruce a když jsem tou rukou sáhla na kliku domu, ta mi ke klíče přimrzla. Maminka mi pak pomohla tu ruku dostat z kliky pomocí teplé vody. Do základní školy jsem chodila v Lysé nad Labem.

Kde jste pak pokračovala dál a co Vaše první zaměstnání?

Šla jsem studovat do Prahy na reformní reálné gymnázium na Letné. Tady bydlela v Eliášově ulici moje teta, která byla svobodná a sama toužila po vzdělání, byla sečtělá, ráda mě přijala a bydlela jsem u ní. Byla jsem venkovská holka, musela jsem se přizpůsobovat životu ve městě. Později nás přestěhovali na Benešovo gymnázium na Evropské, ze kterého nás za války vyhnali Němci a tak jsem maturovala na gymnáziu v Dušní.

Hned po škole jsem začala pracovat na poště, abych nemusela jít pracovat do Reichu. Moje první pracoviště bylo v Hostivici u Prahy. Doprava za války byla

špatná, jezdil tam jeden vlak ráno a jeden večer, tak jsem z Bílé hory chodila pěšky. Později jsem zjistila, že v Praze pracuje na poště jedna dívka z Hostivice, tak jsme si podaly žádost o výměnu a vyšlo to. Pracovala jsem dva roky na poště ve Střešovicích vedle bývalé Alexandrovky koleje pro jugoslávské studenty. Říkalo se, že když byl na návštěvě Prahy sám král Alexander, studenty na koleji museli zavřít, aby nemohli jít proti králi demonstrovat, protože ho neměli rádi.

Jak jste se seznámila se svým manželem?

Seznámili jsme se ve škole. Já jsem byla v sekundě a on, jmenoval se Zdeněk, v kvintě. Líbila jsem se mu, on chtěl jít se mnou na rande a já se bála, protože mě moje teta hlídala. Jedna moje spolužačka mi přišla říct, že mám od Zdenka dopis u školníka. Psal mi, že mě má opravdu rád. Já jsem ten dopis ze strachu před tetou spálila. V 16-ti letech jsem začala chodit do tanečních. Bratr mé spolužačky mu řekl, že chodím do tanečních, tak tam začal chodit taky. Od té doby jsme už začali spolu chodit, dokonce i tetě se líbil, že se slušně choval.

Brali jsme se 18. prosince v roce 1948. Původně jsme plánovali svatbu až po Novém roce a když jsem jednou v kostele na bohoslužbě slyšela od bratra faráře Stanislava Čapka jméno mého budoucího manžela, myslela jsem si, že si našel jinou. Vzápětí jsem však slyšela i své jméno. Byl to pro mě šok. Až venku po bohoslužbě mi řekl, že se s panem farářem domluvili už na prosincovém datu, protože od ledna 1949 už církevní sňatky nebyly platné, musely se konat sňatky občanské a to my jsme nechtěli. Přestože miluji chryzantémy, ve svatební kytce jsem měla brambořík, protože v prosinci jsme chryzantémy nesehnali. Oddával nás samozřejmě bratr farář Stanislav Čapek, který mě i konfirmoval.

Co bylo pak a kde jste bydleli?

Můj manžel byl původně katolík, přestoupil ještě před sňatkem a chodil pak do kostela se mnou. Do dejvického sboru jsem přišla v letech 1934 – 35, to byla ještě kazatelská stanice. On byl katolík „na baterky“ a poté se z něj stal dobrý evangelík. Byl báječný, měli jsme hezké manželství, měli jsme se moc rádi. Byl optimista, hodně jsem se od něj naučila. I když jsem nebyla škarohlíd, ale život jsem brala vážně. Manžel vše otočil do legrace a hned byl život hezčí. Taky jsme spolu byli dvakrát v Jugoslávii, ráda na to vzpomínám, moc se nám tam líbilo.

Manželovi rodiče se nezlobili, že jejich syn přestoupil na evangelickou víru. Tchyně byla zaujatá proti kléru, ale tchán občas do kostela zašel.

Já jsem i po svatbě bydlela v Eliášově ulici a tchyně jednou přišla za mnou, že jim do jejich bytu chtějí dát nájemníka, tak jsme se sem začátkem padesátých let přestěhovali. Tchánům patřil celý tento dům. Byli báječní. Bydleli jsme spolu, ale do ničeho se nám nepletli. Skleničky, které máme teď na stole, jsem dostala od

své tchyně jednou na Vánoce. Tchán byl právník, byl předseda vojenského soudu. Když přišli Němci, byl v Brně u Nejvyššího soudu, tam přežil válku. Po válce se vrátil a šel do důchodu.

Manžel maturoval v roce 1939, 1. října nastoupil na Právnickou fakultu a 17. listopadu 1939 Němci vysoké školy zavřeli. Při Obchodní akademii existoval abiturientský kurz, tak se tam manžel přihlásil a naučil se těsnopis a účetnictví. Práva pak vystudoval, chvíli pracoval jako právník, ale v padesátých letech ho ze zaměstnání vyhodili, protože byl buržoazního původu a nebyl ve straně. I přesto, že byl technický antitalent a naprostý nešika, skončil u ponku. Vyráběl pérka do tužek. Protože uměl účetnictví, později ho přeložili na podnikové účetnictví. Jednou potkal kamaráda, který mu pomohl do Montovaných staveb dělat podnikového právníka. Taky mu to tam někdo nepřál a stěžoval si u ředitele, že dělá vedoucího oddělení a není ve straně. Ředitel manžela podržel a on ve funkci zůstal. Manžel umřel v roce 2002, byli jsme spolu 54 let a devět let jsme spolu chodili.

Kde jste pracovala Vy a kdy se vám narodily děti?

Já jsem pořád pracovala na poště. V roce 1950 se narodila dcera Hana a v roce 1953 syn Tomáš. Děti do školky nechodily a když začaly chodit do školy, byly pořád nemocné. Tak jsem začala pracovat doma – taky ta pérka. Dcera po základní škole šla nejdřív do Benešova gymnázia, později přestoupila na gymnázium do Hellichovy. Po gymnáziu začala chodit na ekonomický abiturientský kurz. V roce 1969, když jí bylo 19 let, jsme byli v Janských Lázních v penzionu Sola Fide, kde dcera umřela na zauzlení střev. Lékařka z trutnovského obvodu přišla k ní pozdě – to měla už celkovou sepsi organismu a její život nešlo zachránit.

S Tomášem byly potíže od první třídy – v aktovce nosil hračky a škola byla vedle. Taky se to odrazilo i na jeho prospěchu. Začal se učit až v deváté třídě. Poté nastoupil na Střední průmyslovou školu, kde byl za tři roky vyučený zedník a pak si udělal maturitu. Ze školy nám zavolali, zda ho nechceme dát na vysokou školu, že se dobře učí – a tak se dostal na techniku, obor pozemní stavby. První semestr vypadal na krach, nakonec to zvládl a školu udělal s vyznamenáním. Byl výborný pracovník, svoji práci měl rád. Syn zemřel na cirhózu jater, bylo mu 56 let. Neměl čas na stonání, všechno, i problémy řešil léky, nezašel si k doktorce, nemarodil. Byl dárce krve a jednou při odběrech mu krev nevzali, ale poslali ho na vyšetření, kde mu zjistili nález na játrech.

Co vnuci a jak žijete teď?

Od syna mám dva vnuky – vnučku Terezku a vnuka Jiřího. Naštěstí mám hodnou snachu a vnučku, které se o mě starají. Až do covidu jsme všechno slavili

dohromady, setkávali jsme se. Teď kvůli covidu mi jen přinesou jídlo. Pravidelně každou neděli jsem docházela na bohoslužby buď s Hellerovými, nebo autobusem. Taky jsem se vždy těšila na klub poznávání a na biblické hodiny. Teď už to nejde. Když je venku hezky, občas jdu s vnučkou ven. Jinak chodím alespoň po balkoně.

Děkuji za rozhovor

Zapsala: Naděžda Sleziaková

Kronika Pěvců

Bern – poslední část

Cestou z Bernu jsme projeli skoro hladce Mnichovem, koukli se na olympijský stadion za denního světla a ujížděli směrem na Regensburg. 98 km před ním jsme si udělali 20-ti minutovou zastávku. Také bylo třeba určit osobu odpovědnou za rozkrájení švestkového koláče na 34 dílů od tetičky Aničky Hejlové. Jindy jednotní Pěvci se nemohli dohodnout, komu tuto činnost svěřit. Rozhodovalo se mezi matematikem, který by to spočítal, ekonomem, který by to rozpočítal nebo chirurgem, který by to rozřezal. Nakonec byl zvolen jednohlasně, tedy

čtyřiatřicetihlasně chirurg Slávek Míka z Lékařské fakulty, ale jinak z basů. Na každého pěvce připadly asi dva centimetry čtvereční této dobroty. Takto

„nasyčení“ jsme jsme se shromáždili před autobusem. Napřed jsme zazpívali jeden spirituál a pak ještě přidali Sedláka. Původně to Jaroslav Krček upravil jako čtyřhlas, ale těch hlasů tam bylo slyšet mnohem víc!

Pak už jsme jeli nonstop až na naše hranice. Dlouhou cestu využil každý po svém. Někdo spal, někdo pozoroval okolní krajinu, jinde se zase tvořily diskusní skupinky. A byli mezi nimi i tací, kteří tyto skupinky fotili. Nutno podotknout, že se tak dělo k velké nelibosti těch, kterých se to bezprostředně týkalo.

Při odjezdu z hranic už se dalo tušit, kdy dorazíme do Prahy, takže si někteří začali zajišťovat dopravu od autobusu. Jak jsem to tak sledoval a pozoroval, tak si taxi neobjednal nikdo. První výstupní zastávka byla u benzinové pumpy v Řepích. Handrij naložil do svého Renaulta manželku Eriku a příslušný počet zavazadel. Další tři studující studenty jsme vysadili kousek od studentské koleje. Odtud to byl už jenom skok k Vojenské nemocnici. Tady, u zadního vchodu, kde měl B5, známý též pod jménem Honza Petříček, na dvoře zaparkované auto, ale neměl kartu, která by ho opravňovala ke vstupu do areálu nemocnice. Honza využil svých pohybových schopností a horolezeckých zkušeností a přešel přes plot. Zpátky už projel bez problémů hlavní branou.

Hanuš pak vyskočil z autobusu bez bagáže u tramvajové zastávky na Petřinách, aby doběhl domů pro auto a za chvíli pro nás přijel do Pelleovy ulice. Sotva autobus odjel, přijel Hanuš se svým nákladním osobákem. Do zavazadlového prostoru naskládal všechny věci svoje, Milana Tichého a nakonec moje. Postupně nás pak vysazoval. Já jsem dorazil domů v půl třetí. takže jsem první metro do práce ve 4:35 v pohodě stihnul.

Čestmír Muzikář

Život sboru v obrazech

Foto: m.e.s.s.

Foto: J. Hlavsa

**Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je v neděli 20. 3. 2022.
Číslo vyjde 27. 3. 2022.**

Obsah čísla:

Moc v bezmoci.....	1	Kronika Pěvců.....	13
Výťah z jednání staršovstva 3. 2. 2022.....	2	Život sboru v obrazech.....	14
Život sboru v roce 2021 v číslech.....	3	Kalendář na březen 2022.....	16
Jak žijeme:.....	9		

Kalendář na březen 2022

Bohoslužby	6. 3. 1. postní, VP	A. Jacobea
9:30 on-line na	13. 3.	A. Jacobea
http://dejvice.evangelnet.cz/	20. 3.	A. Jacobea
line-vysilani	27. 3. VSS, slib staršovstva	M. Trgalová
	3. 4. VP	A. Jacobea

Bohoslužby on-line + určené počty účastníků + Večere Páně podle vývoje situace a aktuálního upřesnění

Přímý odkaz na YouTube kanál „ČCE Praha – Dejvice“:

https://www.youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQl2tI8Ik-_Fw

Konfirmandi (11+)	pátky 15:30 – 16:30
Náboženství dětí (5-11)	pátky 15:30 – 16:30
Mládež (13+)	pondělí 18:30 – 20:00
Křesťan. služba	13. 3. po bohoslužbách
Děti + maminky	čtvrtek 3. 3. 9:30. – 11:30
Nedělníci	---
X-cátníci	úterý 8. 3. od 19:00 K. Řežábek: Kázání v době internetu aneb jak se podělit o faráře? a Jiří Snížek: Seznámení s mou osobou
Naši pěvci	každou středu v 18:30 – 20:30
Zpívání Diakonie Stodůlky	každý pátek 9:15 – 10:00
Modlitby Taizé	18. 3. v 20:00 v kostele sv. Vojtěcha
Obcování	Dle dohody, informace u M. Trgalové
Biblická hodina	každé úterý v 15:00 – 16:00
Klub poznávání	10. 3. v 9.30 téma: vzpomínky na Jižní Koreu (Saša Jacobea)
Křeslo pro hosta	24. 3. od 19:00 Milan Černý, ředitel Speciálních škol Diakonie Praha
Staršovstvo	3. 3. od 19:00
Ostatní	14. 3. 17:00 rozloučení s Annou Kristinou Molnárovou (kostel U Salvátora) 20. 3. (po bohoslužbách) seznámení s novým zpěvníkem 20. 3. 11:45 setkání u pomníku šktp Morávka

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední nedělí předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 – Liboc, tel.: 730 196 658, henychova@atlas.cz. Adresa sboru: Famí sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová), tel.: 739 246 347 (Marta Študentová), <http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz, č. ú. 2400319773/2010, var. symbol: salár =101, Jeronýmova jednota =102, personální fond=103
